

THE UNIVERSAL HOUSE OF JUSTICE

BAHÁ'Í WORLD CENTRE

Naw-Rúz 1979

Til verdens bahá'íer

Inderlig elskede venner!

Svekkelsen av religionens og moralens hemmende bånd har utløst en storm av kaos og forvirring som allerede bærer det alminnelige anarkis kjennetegn. Siden bahá'í verdenssamfunnet – mens det utfører sitt frelsesoppdrag med umistelig enhet og åndelig kraft – er omgitt av denne malstrømmen, rammes det uunngåelig av det sammenbrudd innenfor det økonomiske, sosiale og sivile liv som hjemsøker dets medmennesker over hele kloden. Det må også utstå spesielle prøvelser. De voldsomme urolighetene i Persia, som kom samtidig med innhøstingen av Femårsplanens rike frukter, har skapt nye og grusomme lidelser for våre tålmodige brødre i vår tros vogge og stilt bahá'í verdenssamfunnet overfor kritiske utfordringer til dets liv og arbeid. Idet bahá'í-verdenen sto like foran seieren og ivrig så frem til den neste etappen i utviklingen av Mesterens Guddommelige Plan, måtte Bahá'u'lláhs heltmodige landsmenn, vokterne av vår tros hellige steder i dens fødeland, enda en gang utholde den brutale mobbens raseriutbrudd, plyndring og brenning av sine hjem, ødeleggelse av sitt levebrød og fysisk vold og dødstrusler for å tvinge dem til å avsverge sin tro. I likhet med sine udødelige forfedre, den første tids troende, forblir de standhaftige, stilt overfor denne nye forfølgelsen og den stadige truselen om organisert utryddelse.

Idet vi husker at de persiske vennene i løpet av Femårsplanen langt overgikk noe annet nasjonalt samfunn i sin utøsing av pionerer og pengemidler, har vi – i alle de deler av verden hvor vi fremdeles er frie til å fremme Guds Sak - ansvaret for å oppveie deres midlertidige tjenesteudyktighet. Derfor må vi – med oppløftede hjerter og strålende tro – reise oss med fordoblet energi for å arbeide videre med vår store oppgave i full tillit til at Hærskarenes Herre vil fortsette å belønne våre anstrengelser med den samme rike nåde som Han skjenket oss i Femårsplanen.

Undervisningsseirene i denne Planen har vært virkelig fantastiske. Lyspunktene, de steder hvor den Lovede blir anerkjent, har økt fra sekstini tusen fem hundre til over nittiseks tusen. Tallet på Lokale Åndelige Råd har vokst fra over sytten tusen til over tjuetusen. Atten nye Nasjonale Åndelige Råd er blitt dannet. Den endelige rapporten vil avsløre omfanget av de seire som er vunnet, i alle deres mangfoldige aspekter.

I verden som helhet er bahá'í-samfunnet nå fast etablert. Institusjonen Guds Saks Hender – de fremste voktere av Bahá'u'lláhs langsomt spirende verdenssamvelde – bærer en kostelig frukt i og med utviklingen av det Internasjonale Undervisningssenter som en mektig institusjon ved troens verdenssenter: en institusjon som velsignes av samtlige Sakens Henders medlemskap, en institusjon som sprer sin velsignende innflytelse til alle deler av bahá'í-samfunnet gjennom de Kontinentale Rådgivningsnevnder, medlemmene av Hjelperådene og deres assistenter.

Med råd, oppmuntring og støtte fra denne livsnødvendige arm av den administrative orden

er 125 Nasjonale Åndelige Råd i ferd med hurtig å tilegne seg erfaring og med å gå frem i visdom mens de administrerer sine respektive samfunns innfløkte saker som organiske deler av ett verdensomspennende fellesskap. Flere og flere Lokale Åndelige Råd fremstår som sterke midtpunkter i de lokale bahá'í-samfunn og som solide støtter for det Nasjonale Åndelige Råd i hvert land. Selv i de land hvor bahá'í-administrasjonen ikke kan fungere eller har måttet bli oppløst – land som nå omfatter også Afghanistan, Republikken Kongo, Niger, Uganda og Vietnam – holder de troende troens flamme levende om de enn er lydige overfor sine regjeringer.

Ut over utvidelsen av samfunnet, så livsnødvendig som den er, var Femårsplanen vitne til stor fremgang i vennenes åndelige utvikling, i Lokale og Nasjonale Råds voksende modenhet og klokskap og i den grad bahá'í-samfunnene legemliggjør bahá'í-livets spesielle kjennetegn og – ved sin enhet, sin standhaftighet, sin utstråling og sitt gode rykte – tiltrekker sine medborgeres interesse og senere også helhjertede støtte. Dette er den magnet som vil trekke massene til Guds Sak og den surdeig som vil omforme det menneskelige samfunn.

Forholdene i verden skaper både hindringer og muligheter for dem som følger Bahá'u'lláh. I et økende antall land er vi vitne til oppfyllelsen av de advarsler som vår tros skrifter inneholder. “Folkeslag, nasjoner, tilhengere av ulike trosretninger,” skrev den elskede Beskytteren, “vil i fellesskap og etter tur reise seg for å knuse dens enhet, tappe den for dens kraft og bringe fornedrelse over dens hellige navn. De vil angripe ikke bare den ånd som den innskjerper, men den administrasjon som er denne ånds kanal, instrument og legemliggjørelse. For etter hvert som autoriteten gitt det fremtidige bahá'í-samveldet av Bahá'u'lláh blir mer og mer synlig, vil den utfordring bli desto krassere som fra alle kanter vil bli slynget mot de sannheter som den hegner om.” I ulike land og i skiftende grad utsettes Bahá'u'lláhs tilhengere for slike angrep i denne stund, og de møter fengsling og til og med martyrdøden heller enn å fornekte den Sannhet som Báb og Bahá'u'lláh tømte offerbegret for.

I andre land, slik som i Vest-Europa. må de trofaste troende kjempe for å overbringe budskapet trass i utbredt likegyldighet, materialistisk selvtilfredshet, kynisme og moralsk forfall. Men disse vennene har ennå frihet til å undervise i troen i sine hjemland, og på tross av at de ytre resultater er nedslående små, fortsetter de å proklamere Bahá'u'lláhs Budskap for sine medborgere, å høyne Sakens omdømme i offentlighetens øyne, å gjøre ledende personer innenfor tenkningens område og dem som sitter ved makten kjent med dens sanne grunnsetninger og å ikke spare seg noen anstrengelse for å finne frem til de mottakelige sjeler i hver by og landsby som vil besvare den guddommelige oppfordring og vie sine liv til tjeneste for den.

I mange land er der imidlertid en ivrig mottakelighet for troens lære. Utfordringen for bahá'íene er å forsyne disse tusener av søkende sjeler, så raskt som mulig, med den åndelige føde som de lengter etter, å innrullere dem under Bahá'u'lláhs banner, å oppfostre dem i den livsstil som Han har åpenbart og å veilede dem til å velge Lokale Åndelige Råd som – etter hvert som de begynner å fungere fastere – vil forene vennene i solid befestede bahá'í-samfunn og bli ledestjerner og tilfluktssteder for menneskeheten.

Stilt overfor en slik kombinasjon av farer og muligheter løfter bahá'íene blikket, i forvisning om den endelige seier for Guds formål med menneskeheten, mot målene i en ny Sjuårsplan.

I Det Hellige Land må styrkingen av verdenssenteret og økningen av dets verdensomspennende innflytelse fortsette:

* Setet for det Universelle Rettferdighetens Hus vil bli fullført, og man vil velge utkast til de tre gjenstående byggverkene ved troens administrative verdenssenter.

* Institusjonen det Internasjonale Undervisningscenter vil bli utviklet og dets funksjoner utvidet. Dette vil kreve at tallet på medlemmer øker og at det og de Kontinentale Rådgivningsnevnder påtar seg mer omfattende funksjoner i sin stimulering, internasjonalt, av troens vekst og befestning og i sin styrking av de åndelige, intellektuelle og samfunnsmessige aspekter ved bahá'í-livet.

* 'Abdulláh Páshás hus i 'Akká vil bli åpnet for pilegrimsreiser.

* Arbeidet vil fortsette med å samle og klassifisere de Hellige Tekster, og en serie sitatsamlinger hentet og oversatt fra troens skrifter vil bli sendt ut til bahá'í-verdenen for å bistå med å fordype vennene i deres forståelse av troens grunnleggende elementer. De vil berike deres åndelige liv og forsterke deres bestrebelser for å undervise i troen.

* De bånd vil bli ytterligere utviklet som knytter det Internasjonale Bahá'í-samfunnet til De Forente Nasjoner.

* Fortsatte bestrebelser vil bli gjort for å beskytte troen mot motstand og for å frigjøre den fra forfølgelsens lenker.

Hvert Nasjonalt Åndelig Råd er blitt gitt mål for de første to år av Planen, og disse målene er ment å skulle fortsette vekstprosessen, å befeste seire som er vunnet og, hvor forholdene tillater det, å oppnå eventuelle mål som kan ha måttet forbli uopnådd ved slutten av Femårsplanen. I løpet av disse første to år kommer vi sammen med de Kontinentale Rådgivningsnevnder og de Nasjonale Åndelige Råd til å undersøke forholdene og mulighetene i hvert land, og vi kommer til å vurdere i detalj kapasitet og behov i hvert av de hurtig mer ulike nasjonale bahá'í-samfunn før vi formulerer de videre mål som hvert samfunn skal arbeide frem mot etter Planens åpningsfase.

I verden som helhet må Sjuårsplanen bli vitne til at følgende mål blir oppnådd:

* Mashriqu'l-Adhkár på Samoa skal fullføres, og det skal gå fremover med oppføringen av Mashriqu'l-Adhkár i India.

* Nitten nye Nasjonale Åndelige Råd skal opprettes: åtte i Afrika, nemlig i Angola, Bofutatswana, Kapp Verde øyene, Gabon, Mali, Mosambik, Namibia og Transkei; åtte i Amerika, nemlig i Bermuda, Dominica, Fransk Guiana, Granada, Leeward-øyene, Martinique, St. Lucia og St. Vincent; og tre i Stillehavsområdet, nemlig på Cook-øyene, Tuvalu og De Vest-indiske øyer. De Nasjonale Åndelige Råd som har måttet bli oppløst, vil bli gjenopprettet hvis omstendighetene tillater det.

* Bahá'u'lláhs Budskap må bringes til områder og øyer som ennå er uåpnet for Hans tro.

* Undervisningsarbeidet – både det som blir organisert av institusjoner og det som er frukten av personlig initiativ – må føres aktivt videre, slik at det vil komme økende antall troende,

og slik at flere land bringes til stadiet med gruppeinnmeldelse og til sist masseomvendelse.

* Dette undervisningsarbeidet må innbefatte hurtig, grundig og fortsatt befestelse, slik at alle seire vil bli trygget, antall Lokale Åndelige Råd øket og Sakens fundament styrket.

* Utvekslingen av pionerer og reisende undervisere, som gir et så viktig bidrag til bahá'í-verdenens enhet og til en sann forståelse av menneskehetens enhet, må fortsette, spesielt mellom naboland. På samme tid må hvert nasjonalt bahá'í-samfunn strebe etter raskt å bli selvhjulpent i å utføre sine vitale aktiviteter og således tilegne seg evnen til å fortsette å fungere og vokse selv om hjelpen utenfra avskjæres.

* Spesielt i økonomien er det påtrengende nødvendig at nasjonale bahá'í-samfunn oppnår uavhengighet. Allerede har forfølgelsene i Iran berøvet de troende i landet den gave det er å kunne bidra til troens internasjonale fond, som de har vært en viktig bidragskilde for. Vi appellerer derfor til vennene overalt om å utvise den største sparsommelighet i bruken av fond og om å gjøre slike offer i sitt privatliv som vil sette dem i stand til å yte sine bidrag, avpasset etter deres midler, til troens lokale, nasjonale, kontinentale og internasjonale fond.

* For hurtig å oppnå alle målene og en sunn vekst i bahá'í samfunnsliv, må de Nasjonale Åndelige Råd legge særlig vekt på at deres nasjonale komiteer og andre hjelpeinstitusjoner fungerer effektivt i troens sanne ånd. Og i samråd med de Kontinentale Rådgivningsnevnder må de utarbeide og gjennomføre programmer som vil styre og forsterke vennenes innsats på tjenestens vei.

* De Nasjonale Åndelige Råd må fremme kloke og verdige fremstøt overfor mennesker som er fremtredende på alle områder av menneskelig innsats, idet de gjør dem fortrolige med bahá'í-samfunnets natur og troens grunnsetninger og vinner deres aktelse og vennskap.

* I sentrum for alle aktiviteter må de troendes åndelige, intellektuelle og samfunnsmessige liv utvikles og næres. Dette krever: at Lokale Åndelige Råd med økt kraft utvikles slik at de kan utøve sin velgjørende innflytelse og veiledning innenfor bahá'í-samfunnenes liv; at en dypere forståelse av bahá'í familieliv fremelskes; at barn gis bahá'í-undervisning, inkludert gjennomføring av regelmessige bahá'í undervisningstimer, og at det – hvor det er nødvendig – opprettes privatskoler for å gi grunnleggende undervisning; at bahá'í-ungdom gis oppmuntring i studium og tjeneste; og at bahá'í-kvinner oppmuntres til å gjøre full bruk av sine privilegier og sitt ansvar i samfunnets arbeid – måtte de på en passende måte vitne om minnet om Det Største Hellige Blad, den udødelige heltinne i bahá'í-religionen, siden vi nærmer oss femtiårsdagen for hennes bortgang.

I takt med at lovløsheten sprer seg i verden, i takt med at regjeringer oppstår og faller, i takt med at rivaliserende grupper og kjempende folkeslag slåss, hver til egen fordel, skjærer de undertryktes og berøvedes sørgelige tilstand enhver sann bahá'í i hjertet og frister ham til å rope ut i protest eller til å reise seg i sinne mot dem som begår urettferdighet. For dette er en prøvelsens tid, som kaller Bahá'u'lláhs ord frem i hukommelsen: "O forsamling av likegyldige! Jeg sverger ved Gud! Den lovede dag er kommet, den dag da pinefulle prøvelser vil ha skyllet over eders hoder og under eders føtter idet de sier: 'Kjenn smaken av eders henders verk!'"

Nå er tiden kommet da hver tilhenger av Bahá'u'lláh må klynge seg fast til Guds Pakt, motstå enhver fristelse til å bli innblandet i verdens konflikter og huske at han har noe

kostelig i sin varetekt: Guds Budskap som, alene, kan bannlyse urettferdighet fra jorden og helbrede de lidelser som plager menneskets legeme og sinn. Vi bærer Guds Ord for denne dag og må – hvor mørk den nære horisont enn er – gå fremover idet vi gleder oss ved kunnskapen om at det arbeid vi er privilegert til å utføre er Guds arbeid og vil resultere i en verden så herlig at dens glans vil overstråle våre lyseste visjoner og overgå våre høyeste forhåpninger.